

2026. október 5. – Hétfő

Abban az időben egy törvénytudó odalépett Jézushoz, hogy próbára tegye őt. „Mester – szólította meg –, mit tegyek, hogy elnyerjem az örök életet?” Jézus így felelt: „Mit mond erről a törvény? Mit olvasol benne?” A törvénytudó így válaszolt: „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből és teljes elmédből, felebarátodat pedig, mint saját magadat.” Jézus ezt mondta neki: „Helyesen feleltél. Tedd ezt, és élni fogsz.” A törvénytudó igazolni akarta magát, ezért megkérdezte Jézustól: „De hát ki az én felebarátom?”

Válaszul Jézus ezt mondta neki: „Történt, hogy egy ember Jeruzsálemből lement Jerikóba. Rablók kezébe került. Ezek kifosztották, véresre verték, és félholtan otthagyták. Egyszer csak egy pap jött lefelé az úton. Észrevette, de elment mellette. Azután egy levita jött arra, ő is meglátta, de elment mellette. Végül egy szamaritánusnak is arra vitt az útja. Amikor megpillantotta, megesett rajta a szíve. Odament hozzá, olajat és bort öntött sebeire, és bekötözte, majd pedig felültette teherhordó állatára, elvitte egy vendégfogadóba és gondoskodott róla. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadósnek ezzel a kéréssel: Viseld gondját, és ha többet költenél rá, visszatérve megadom neked. Mit gondolsz, e három közül ki volt a felebarátja annak, aki a rablók kezébe került?” A törvénytudó így válaszolt: „Aki irgalmasságot cselekedett vele.” Jézus így folytatta: „Menj, és te is hasonlóképpen cselekedjél!”

Lk 10,25-37

Elmélkedés:

Képzeljük el a történetet napjainkban! Egy ember elindul a városból a közeli település felé, de útközben kirabolják, megverik, ott hagyják az út szélén. Jön egy hívő ember, aki vasárnaponként jár templomba, hisz Istenben, de most éppen siet a munkahelyére, úgy gondolja, majd valaki más segít a bajbajutottnak. Aztán a plébános közeledik az úton, talán éppen a rózsafüzért mondja, de nem mer megállni, fél, hogy ez valamilyen csapda. Aztán jön egy ateista, aki még a fülét is bedugja, hogy ne hallja a harangszót. Vagy egy hajléktalan, akinek nincs háza és a templom sem az otthona, s akit messziről elkerülnénk az utcán. Ő megáll, nem megy tovább, hanem segít.

A történettel Jézus nem erkölcsi leckét ad a „segítsünk a rászorulón” szintjén. A törvénytudó azt kérdezte, hogy „ki az én felebarátom?” Jézus viszont megfordítja a kérdést: én felebarátja vagyok-e bárkinek? A törvénytudó a határokat keresi, Jézus pedig lebontja azokat. A példázat pozitív hőse egy kívülálló, egy ellenségnek tartott ember, egy szamaritánus.

A példabeszéd üzenete napjainkban ez lehet: nézd meg jól, ki az, akit automatikusan kizársz a szeretetedből. És aztán nézd meg: lehet, hogy Isten épp őrajta keresztül tanít téged szeretni. Az irgalmasság nem eszme, hanem cselekvés, adományozás, közösségvállalás. Sebeket kötözni nem mindig steril kesztyűs, kényelmes dolog. Krisztus mégis így szeretett bennünket, hozzánk jött, bekötözte sebeinket, és elvitt bennünket egy biztos helyre. Te is voltál már az út szélén, s bizonyára neked is segített valaki. Most rajtad a sor: vajon megállsz?

© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Nyisd fel a szemem, hogy észrevegyem azt, akit az út szélére sodort az élet! Törd meg bennem az előítéletet, a közönyt, a félelmet! Ne maradjak kívülálló, hanem részvétre induljon a szívem, és segítő, gyógyító mozdulatokat tegyen a kezem! Taníts meg szeretni nemcsak azokat, akiket könnyű szeretni, hanem azokat is, akiket elutasít a világ vagy épp én magam! Add, hogy ne kérdezzem többé: „ki az én felebarátom?”, hanem inkább én váljak mások felebarátjává!